

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 186

Zo was het helemaal bedoeld: een aardige, nostalgisch gemaakte Nederlandse film met een beetje truttigheid die het bij de Fanfaregasten tóch nog tot een erg mooie 8.33 bracht. Het bezoekersaantal op de zondagmiddag viel wat tegen, maar uiteindelijk hebben we toch bijna 150 gasten een plezier gedaan. Onder hen ook weer een leuk aantal 'nieuwelingen'. De leerlingen en een aantal personeelsleden van het Markland College lieten dinsdag een verrassende 9,6 noteren.

Halderbergse Bode vervolg

Omdat we dachten dat we over en weer duidelijk waren geweest, gingen we ervan uit, dat de voorstellingen van *De hel van '63* wel weer in de Halderbergse Bode zouden staan. Juist bij dit soort films hebben we die publiciteit hard nodig. Maar helaas. Gisteren heeft naar we hopen het afsluitende telefoontje plaatsgevonden. Fanfare zal een advertentie plaatsen in een speciale bijlage in juni en als tegenprestatie zal voortaan onze informatie worden opgenomen. De advertentie is redelijk prijzig, maar u begrijpt, dat we er niet onderuit kunnen.

Een koude oorlog

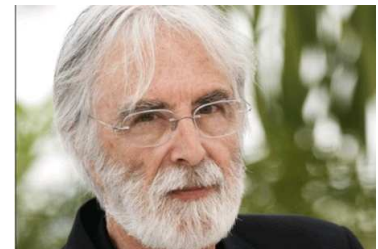

Dat was de kop van een stuk van Rob Gollin in de Volkskrant van afgelopen donderdag over een 'Reconstructie van het drama dat de Hel van '63 heet'. Het is nu te lezen achter: www.cinema.nl/artikelen/5891157/een-koude-oorlog en het maakt duidelijk dat het niet altijd koek en zopie, sorry koek en ei, maar soms koek en soapie is in de filmwereld.

De film van donderdag 25 februari: *Das weiße Band*

Regisseur Michael Haneke is het boegbeeld van de Oostenrijkse film. De aardige en rustige man - we wisselden eens enkele woorden op het IFFR, het Rotterdamse filmfestival en Dian heeft hem zelfs aangeraakt (...) - maakt zwarte en weinig hoopvolle films. Zijn *Funny games* (hij maakte daarvan zelfs een letterlijke Amerikaanse remake om méér mensen te bereiken met zijn boodschap) hebben we nooit durven vertonen, al moet dat er – met een lezing bij voorbeeld – tóch nog eens van komen.

20.15 uur

Net voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog wordt een rustig protestants Duits boerendorpje opgeschrikt door een aantal onverklaarbare gebeurtenissen. Een kabel wordt gespannen om de dokter met zijn paard ten val te brengen, een schuur vliegt in brand en twee kinderen worden ontvoerd. De schoolleraar observeert en onderzoekt de gebeurtenissen, die steeds meer neigen naar rituele straffen en hij komt steeds dichterbij de verschrikkelijke waarheid.

Haneke filmde in zwart-wit waardoor de film een bijzondere sfeer oproept en een diepere indruk achterlaat. Ook stelde hij speciale eisen aan de leesbaarheid van de ondertiteling (die daardoor duurder werd), maar waaraan distributeur Cinéart natuurlijk volledig voldeed.

We noteren enkele prijzen: Gouden Palm en Fipresci-Award Cannes 2009, winnaar Hollywood World Award op het Hollywood Filmfestival 2009, Duitse inzending voor de Oscars 2010, European Film Awards 2009: beste film, beste regie, beste script.

We noteren op de volgende pagina een nogal uitgebreide persmening met dank aan film1.nl.

film Een soap voor binnenvetters

Mooi en stijlvol zwartwit van buiten, steeds grimmiger dorpje van binnen. In Michael Haneke's Gouden Palm-winnaar pakt een pittoresk dorpsleven uit tot een proloog op een oorlog. Een film die ergens tussen een sobere Twin Peaks en Dogville ligt en zich laat kijken als een in zichzelf gekeerde soap.

nrc.nl Meesterlijk

"*Das weisse Band* is huiveringwekkend, maar roept ons niet ter verantwoording; zeldzaam voor Haneke, die zich vaak tot zijn publiek verhoudt als de dominee van Eichwald tot zijn kinderen. Maar als 'Eine deutsche Kindergeschichte', de alleen in Duitsland gebruikte ondertitel, is deze film meesterlijk."

de PAROOL Haneke kruipt onder je huid

"Het tweeënhalf uur durende *Das weisse Band*, dat wordt verteld met de voice over van een jaren later terugblikkende onderwijzer, kruipt langzaam onder de huid om er lang te blijven zitten. De film, die in Cannes de Gouden Palm won, laat met strak gecomponeerde beelden bijna klinisch zien dat in een autoritaire samenleving de zwaksten de hardste klappen krijgen."

de Volkskrant Keurig verpakte wreedheid

"(...) de volle omvang van die gelaagdheid van *Das weisse Band* is moeilijk in een keer te bevatten. Achteraf, nog dagen later, valt opeens weer iets binnen dat alles in een ander licht zet, een andere betekenis geeft, nieuwe verdachten aanwijst. Dat is het knappe: Hanekes werk weet film te overstijgen."

Hoewel we de film liefst zonder pauze vertonen, hangt het een beetje van onze grote spoelen af, of dat zal kúnnen. De film past er net wel of net niet op.

Oostenrijk 2009. Regie: Michael Haneke. Duur: 144'. Met: Susanne Lothar, Ulrich Tukur, Burghart Klaussner, Ursina Lardi.

We zien u graag bij onze films
Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

23 februari 2010.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *De Vossenbergh* (locatie van het Markland College), Pagnevaartweg 109, 4731 AC Oudenbosch.